

מ"ת 53023/03/16 - פלטון ביאלו, נגד מדינת ישראל - לשכת תביעות חיפה

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 53023-03-16 מדינת ישראל נ' ביאלו (עציר)

תיק חיצוני: 123144/2016

בפני כבוד השופט זיו אריאלי

המבקש

פלטון ביאלו,

ע"י עוה"ד בוריס שרמן, ס. ציבורית

נגד

המשיבה

מדינת ישראל - לשכת תביעות חיפה

החלטה

בפני בקשה לעיון חזור, במסגרתה עותר המבקש להורות על ביטול התנאים המגבילים שהוטלו עליו בהחלטת כב' השופט ס' גץ-אופיר מיום 30.3.16.

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של פציעה, תקיפה והחזקת סכין שלא למטרה כשרה. המבקש כאמור שוחרר ממעצר בתנאים מגבילים.

אשר להליך העיקרי - המבקש כפר בעובדות כתב האישום, והתיק נקבע לשמיעת הוכחות בסוף חודש נובמבר (בפני כב' השופט ע' קוטון). ואולם, עם מינויו של כב' השופט קוטון לבית המשפט המחוזי - בוטלו מועד ההוכחות, והתיק ממתין עתה עד לניתובו בפני מותב אחר.

לטענת המבקש, חלוף הזמן מעת מתן החלטת השחרור, כמו גם העובדה כי לעת הזו טרם קבוע מועד לשמיעת הראיות - מצדיקות עיון מחודש בהחלטת השחרור, ואת ביטולם של התנאים המגבילים.

המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, הבקשה נסמכת על סמך הנחה היפותטית, כי הדיון בתיק העיקר יידחה למשך זמן בלתי סביר. עוד טוענת המשיבה כי למבקש מיוחסות עבירות אלימות ונשקפת ממנו מסוכנות (בעיקר כלפי המתלוננת). לבסוף, נטען כי המשיב משוחרר בתנאים מגבילים מידתיים, לרבות חלונות התאווירות ומתן היתר לצאת לעבודה. בנסיבות אלו, אין מקום להקלה נוספת בתנאי השחרור.

לאחר שעייתי בבקשה ובתשובת המשיבה, ושמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

לעניין שינוי הנסיבות (ביטול המועדים שנקבעו לשמיעת ראיות) - אני סבור כי אין בשינוי זה, **לעת הזאת**, כדי להביא להקלה נוספת בתנאי השחרור. הצדק עם המשיבה, כי טענת המבקש בדבר התארכות צפויה ובלתי סבירה של ההליך העיקרי - הינה בגדר אפשרות בלבד. התיק העיקרי טרם נותב, וטרם ידוע למתי נקבע. לא מן הנמנע כי התיק ינותב בעוד פרק זמן לא ארוך, באופן שיאפשר לאמוד באופן מושכל את התארכות ההליכים הצפויה בתיק זה.

לעניין חלוף הזמן - אין בידי לקבל את טענת המבקש, כי התארכות ההליכים עד כה הינה בלתי סבירה באופן המצדיק הקלה נוספת של תנאי שחרורו של המבקש. אזכיר כי למבקש מיוחסות עבירות אלימות כלפי שכנתו, בגין עניין של מה בכך. המבקש אינו שווה מאחורי סורג ובריח, ואף אינו משוחרר בתנאי מעצר בית מלא. תנאי שחרורו מאפשרים למבקש חלונות אוורור ואף יציאה לעבודה. סבורני, לפיכך, כי התנאים המגבילים מהווים איזון ראוי ומידתי בין זכותו של המשיב לחירות מזה, והצורך בהפחתת המסוכנות הנשקפת ממנו למידה מתקבלת על הדעת, מזה. האיזון המקופל בהחלטת כב' השופטת גץ-אופיר מיום 30.3.16 - נכון וראוי אף לעת הזו, בחלוף כשבעה חודשים מאת שניתנה ההחלטה.

אין משמעות הדבר כי תנאי שחרורו של המבקש יעמדו בהכרח על כנם עד סיום ההליכים המשפטיים בעניינו של המשיב. ייתכן, כי לו יתארכו ההליכים המשפטיים פרק זמן משמעותי נוסף, יהיה מקום לבחון מחדש את נחיצותם של התנאים המגבילים. ואולם לעת הזו, אני סבור כי קמה הצדקה לעיין מחדש בהחלטה ובתנאי השחרור.

סוף הדבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ח תשרי תשע"ז, 30 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.